

Våra (Hannes Lohi Lab vid Helsingfors universitet) observationer om den genetiska bakgrunden till dyskinesi hos västgötaspets hittills (mars 2026):

- Vi har tidigare identifierat en gen som är associerad med risken för epilepsi och möjligen även dyskinesi hos många andra hundraser.
- Denna gen verkar också vara associerad med risken för dyskinesi hos västgötaspets.
- Baserat på våra resultat är samma gen också associerad med hundars beteende och personlighet.
- Bakgrunden till dyskinesi hos västgötaspets verkar vara multifaktoriell. Genen vi identifierade påverkar hundens risk att utveckla sjukdomen, men sjukdomen är inte oundviklig. En betydande andel av hundar med en genetiskt ökad risk att utveckla sjukdomen förblir friska hela livet.
- Utöver den gen vi identifierade är andra ärftliga och miljömässiga faktorer därför mycket sannolikt associerade med dyskinesi hos västgötaspets.
- Detta innebär i praktiken att det inte nödvändigtvis är klokt att gallra i avel enbart baserat på genen i fråga, åtminstone inte i detta skede. Om förekomsten av dyskinesi ska minskas i en ras är det lämpligt att åtminstone för tillfället använda traditionella avelsmetoder, dvs. omfattande datainsamling och baserat på detta identifiering och eliminering av individer med högre risk från avel.
- Vår forskning om andra genetiska faktorer kommer dock att fortsätta inom rasen västgötaspets. Därför skulle det vara viktigt för oss att få så många blodprov som möjligt från rasen. Västgötaspets är ett mycket intressant forskningsobjekt när det gäller ärftligheten av dyskinesi, men studier av multifaktoriella sjukdomar kräver stor mängd deltagare.

Tiina Harmas doktorand

tiina.heinonen@helsinki.fi